

به نام خدا

[www.KONKUR.IN](http://www.konkur.in)

سایت کنکور

[www.KONKUR.US](http://www.konkur.us)

انجمن کنکور

مرجع دانلود رایگان سوالات و پاسخ کلیدی کنکورهای

دکتری و کارشناسی ارشد و کارشناسی همه رشته ها

سوالات کنکور سراسری و آزاد داخل و خارج از کشور

دانلود کنکورهای آزمایشی گزینه دو ، سنجش ، قلمچه ، کاج

دانلود جزوای درسی بهترین استادی کشور و موسسات کنکوری

دانلود کتابهای درسی و دانشگاهی و حل المسائل ها

مصطفی و کارنامه نفرات برتر کنکور و ارشد

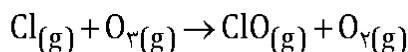
مشاوره تحصیلی و انگیزشی کنکوری و ارشد

سوالات پیام نور و المپیاد و آزمایشگاه ها

مدیریت سایت و انجمن کنکور : محمد و فراز رهبر

* واکنش شیمیایی را توصیفی برای یک تغییر شیمیایی می‌دانیم؛ به عبارت دیگر واکنش شیمیایی فرایندی است که طی آن یک یا چند مادهٔ شیمیایی بر هم اثر می‌گذارند و مواد شیمیایی جدیدی را ایجاد می‌کنند.

مثال: دو دهه است که کاهش ۵۰ درصدی ضخامت لایهٔ اوزون بر فراز قطب جنوب، دانشمندان را نگران کرده است. پژوهشگران بر این باورند که عامل اصلی تخریب لایهٔ اوزون، واکنش‌هایی هستند که در موقع آن‌ها کلروفلوروکربن‌ها (CFC‌ها) نقش دارند. کار اصلی لایهٔ اوزون که در استراتوسفر قرار دارد، جذب اشعهٔ خط‌نماک فرابنفش خورشید و تبدیل آن به اشعهٔ فروسرخ است؛ حال اگر CFC وارد استراتوسفر شود، اوزون به جای کار اصلی اش، وارد واکنش‌هایی می‌شود که به خاطر وجود آن‌ها مولکول ClO به وجود می‌پیوندد.

دو نمونه از پرکاربردترین CFC‌ها، فربیون ۱۱ (CFCl_۳) و فربیون ۱۲ (CF_۳Cl) هستند.

مولکول متان (CH_۴) را در نظر بگیرید. اگر به های اتم‌های هیدروژن متصل به کربن، از کلد و فلوئور استفاده کنیم، CFC به دست می‌آید. دو عدد مقابل «فربیون» مثلاً فربیون-۱۰، یا ناگر و هود یک کربن و یک فلوئور (و بقیه کلد) است. عدد سمت پایهٔ تعداد کربن، و

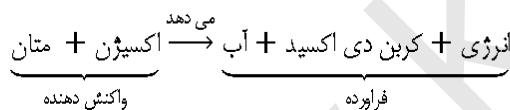
کلرومونواکسید (ClO) حاصل نیز بسیار واکنش پذیر است و اگر مولکول اکسیژن به دو اتم تجزیه شود، از طریق واکنش با اتم اکسیژن، کلر مصرف شده در واکنش قبل دوباره آزاد می‌شود.

واکنش آخر، اتم اکسیژن مورد نیاز برای تشکیل اوزون را از بین برد (چون مولکول اکسیژن تشکیل داده) ضمن آن که اتم کلر تخریب کنندهٔ مولکول اوزون را دوباره آزاد می‌کند.

تکرار پیاپی این دو واکنش سبب می‌شود که یک اتم کلر به تنها یک هزاران مولکول اوزون را از بین برد.

* واکنش شیمیایی را به دو صورت می‌نویسند. ۱- معادلهٔ نوشتنی و ۲- معادلهٔ نمادی.

۱. اگر تهابنام واکنش دهنده‌ها را در سمت چپ و نام فراورده‌ها را در سمت راست بنویسیم، معادلهٔ نوشتنی را تشکیل داده ایم. بر اساس تعریف، این معادله اطلاعات دیگری در اختیار ما نمی‌گذارد.

۲. حال اگر برای نوشتن معادلهٔ یک واکنش از نمادها و فرمول‌های شیمیایی استفاده کنیم، معادله‌ای نمادین را تشکیل داده ایم. یک معادلهٔ نمادی افزون بر نمایش فرمول شیمیایی و حالت فیزیکی واکنش دهنده‌ها و فراورده‌ها، دربارهٔ شرایط لازم برای انجام واکنش نیز اطلاعاتی در اختیار ما می‌گذارد؛ اما اطلاعاتی مانند چگونگی و ترتیب مخلوط کردن واکنش دهنده‌ها و نکته‌های اینمی را در بر ندارد. برای به دست آوردن چنین اطلاعاتی باید شرح عملی اجرای واکنش در منابع علمی معتبر مراجعه کرد.

* از سال های گذشته قانون پایستگی جرم را به خاطر دارید که به زبان ساده می گفت: مجموع جرم مواد قبل از شروع واکنش با مجموع جرم آن ها بعد از انجام واکنش برابر است، برای تحقق این قانون ما عمل موازنی را برای واکنش های شیمیایی انجام می دهیم. موازنی یعنی وزن کردن. یعنی بینیم که در سمت واکنش دهنده ها چند مول از A داریم و در سمت دیگر هم همان تعداد مول A را داشته باشیم. برای موازنی روش های بسیاری پیشنهاد شده است که ما به بررسی روش معروف به شبه وارسی می پردازیم:

موازنی معادله ای واکنش ها به روش شبه وارسی	
$\text{KMnO}_4 + \text{HCl} \rightarrow \text{Cl}_2 + \text{KCl} + \text{MnCl}_2 + \text{H}_2\text{O}$	- ضریب یکی از مواد (ترجیحاً ماده ای با تعداد عنصر و اتم بیشتر) را برابر یک قرار می دهیم.
K: $\text{KMnO}_4 + \text{HCl} \rightarrow \text{Cl}_2 + \underline{\text{KCl}} + \text{MnCl}_2 + \text{H}_2\text{O}$ Mn: $\text{KMnO}_4 + \text{HCl} \rightarrow \text{Cl}_2 + \text{KCl} + \underline{\text{MnCl}_2} + \text{H}_2\text{O}$ O: $\text{KMnO}_4 + \text{HCl} \rightarrow \text{Cl}_2 + \text{KCl} + \text{MnCl}_2 + \underline{4\text{H}_2\text{O}}$ H: $\text{KMnO}_4 + \text{HCl} \rightarrow \text{Cl}_2 + \text{KCl} + \text{MnCl}_2 + \underline{4\text{H}_2\text{O}}$ Cl: $\text{KMnO}_4 + \text{HCl} \rightarrow \frac{1}{2}\text{Cl}_2 + \text{KCl} + \text{MnCl}_2 + \underline{4\text{H}_2\text{O}}$	- در سمتی از معادله که ضریب یکی از مواد قرار داده شده مشخص می کنیم که تعداد اتم های کدام عنصر یا عنصر ها در آن سمت معادله دقیقاً مشخص است و از همان عنصر ها موازنی را شروع می کنیم.
$2 \times \text{KMnO}_4 + \text{HCl} \rightarrow \frac{5}{2}\text{Cl}_2 + \text{KCl} + \text{MnCl}_2 + 4\text{H}_2\text{O}$ $\Rightarrow 2\text{KMnO}_4 + 2\text{HCl} \rightarrow 5\text{Cl}_2 + 2\text{KCl} + 2\text{MnCl}_2 + 8\text{H}_2\text{O}$	- در صورتی که ضریب ماده ای عدد کسری باشد، ضریب های معلوم شده را در کوچکترین عددی ضرب می کنیم تا موجب شود همه می ضریب ها اعدادی صحیح باشند.
$\text{H}_3\text{PO}_4 + \text{Ca}(\text{OH})_2 \rightarrow \underline{\text{Ca}}_3(\text{PO}_4)_2 + \text{H}_2\text{O}$ $\text{PO}_4, \text{Ca}: 2\text{H}_3\text{PO}_4 + \underline{2}\text{Ca}(\text{OH})_2 \rightarrow \text{Ca}_3(\text{PO}_4)_2 + \text{H}_2\text{O}$ $\text{O}, \text{H}: 2\text{H}_3\text{PO}_4 + \underline{2}\text{Ca}(\text{OH})_2 \rightarrow \text{Ca}_3(\text{PO}_4)_2 + \underline{6}\text{H}_2\text{O}$	- اگر ترکیب های یونی مثل سولفات، کربنات، نیترات، کلرات و ... داشتیم، آنها را یک ماده در نظر می گیریم.
$\text{Cr}_2\text{O}_7^{2-} + \text{H}^+ + \text{Cl}^- \rightarrow \text{Cr}^{3+} + \text{Cl}_2 + \text{H}_2\text{O}$ $\text{O}, \text{Cr}: \text{Cr}_2\text{O}_7^{2-} + \text{H}^+ + \text{Cl}^- \rightarrow \underline{2}\text{Cr}^{3+} + \text{Cl}_2 + \underline{7}\text{H}_2\text{O}$ $\text{H}: \text{Cr}_2\text{O}_7^{2-} + \underline{14}\text{H}^+ + \text{Cl}^- \rightarrow 2\text{Cr}^{3+} + \text{Cl}_2 + 7\text{H}_2\text{O}$ $\text{Cl}: \text{Cr}_2\text{O}_7^{2-} + \underline{14}\text{H}^+ + \underline{6}\text{Cl}^- \rightarrow 2\text{Cr}^{3+} + \underline{3}\text{Cl}_2 + 7\text{H}_2\text{O}$	- در موازنی معادله ای که یک یا چند ماده در آن، دارایی بار است، علاوه بر موازنی پکایک عنصر ها، بار را نیز در دو سمت معادله ای واکنش باید موازنی کنیم. موازنی هایی بار در مرحله ای از موازنی می تواند در ذوبت قرار گیرد که مقدار بار در یکی از دو سمت معادله دقیقاً مشخص شده باشد.

♦ **مثال:** واکنش $\text{H}_2\text{SO}_4 + \text{Al} \rightarrow \text{Al}_2(\text{SO}_4)_3 + \text{H}_2$ را موازنی کنید و معین نمایید مجموع ضرایب محصولات تولید شده چه قدر است؟

۸ (۴)

۴ (۳)

۳ (۲)

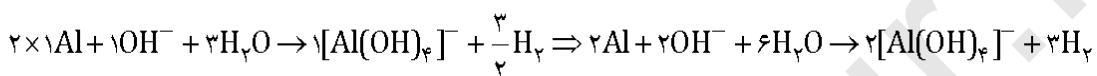
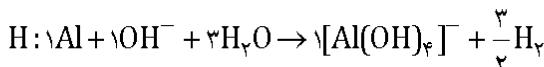
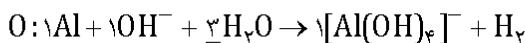
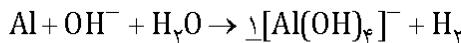
۵ (۱)

♦ **پاسخ:** واکنش موازنی شده عبارت است از $3\text{H}_2\text{SO}_4 + 2\text{Al} \rightarrow \text{Al}_2(\text{SO}_4)_3 + 3\text{H}_2$ ؛ که مجموع ضرایب فراورده ها برابر با ۵ خواهد بود.

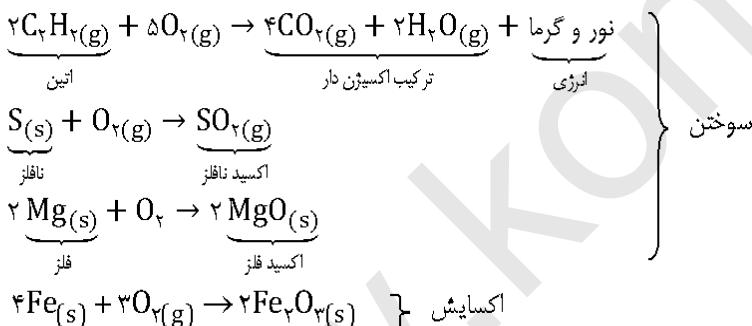
♦ مثال: در معادله‌ی واکنش $\text{Al} + \text{OH}^- + \text{H}_2\text{O} \rightarrow [\text{Al}(\text{OH})_4]^- + \text{H}_2$ ، پس از موازنی، نسبت ضریب یون $[\text{Al}(\text{OH})_4]^-$ به ضریب آب کدام است؟

 $\frac{3}{4}$ (۴) $\frac{2}{3}$ (۳) $\frac{1}{3}$ (۲) $\frac{1}{2}$ (۱)

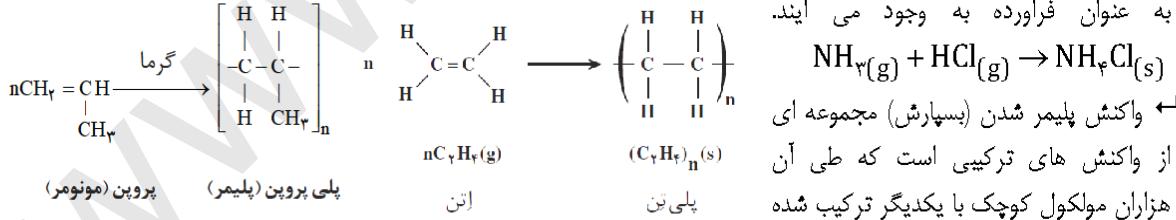
پاسخ: ابتدا ضریب یک را برای یون $[\text{Al}(\text{OH})_4]^-$ قرار می‌دهیم؛ سپس آلومینیوم و بار و بعد از آن‌ها به ترتیب اکسیژن و هیدروژن را موازنی می‌کنیم:

* واکنش‌های شیمیایی را به پنج دسته تقسیم بندی می‌کنند. هر دسته را یک به یک مورد بررسی قرار می‌دهیم:
۱ سوختن: تقریباً می‌توان گفت هر واکنشی که در آن ماده‌ای با اکسیژن واکنش داده و در نهایت ترکیبی اکسیژن دار به همراه نور و گرمای زیاد تولید کند، جزو واکنش‌های سوختن قرار می‌گیرد. حال اگر نور و گرما نداشته باشیم، واکنش از نوع سوختن اما اکسایش خواهد بود (مانند زنگ زدن آهن).

۲ سنتز یا ترکیب: واکنشی است که در آن پس از واکنش میان واکنش دهنده‌ها، موادی با ساختار پیچیده‌تر نسبت به واکنش دهنده‌ها، به عنوان فراورده به وجود می‌آیند.

و درشت مولکول‌هایی به نام پلیمر (بسپار) تولید می‌کنند. تولید پلی‌تین (پلی‌اتیلن) از جمله پرکاربرد ترین واکنش‌های پلیمر شدن در صنعت است.

۳ تجزیه: بر عکس ترکیب به واکنشی که در آن یک ماده (با ساختار پیچیده نسبت به فراورده ها) به مواد ساده تری تبدیل شود. به مثال های زیر دقت کنید. این مثال ها و فراورده های آن ها باز ها در کنکور مورد سؤال بوده اند در غالب موارد، با بر عکس کردن واکنش های زیر، واکنش های ترکیب به وجود می آید.

$\text{BaCl}_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}_{(s)} \xrightarrow{\Delta} \text{BaCl}_{2(s)} + 2\text{H}_2\text{O}_{(g)}$	تجزیه آب تبلور نمک ها بر اثر گرم شدن	$\text{CaCO}_{3(s)} \xrightarrow{\Delta} \text{CaO}_{(s)} + \text{CO}_{2(g)}$ $2\text{NaHCO}_{3(s)} \xrightarrow{\Delta} \text{Na}_2\text{CO}_{3(s)} + \text{CO}_{2(g)} + \text{H}_2\text{O}_{(g)}$	تجزیه کربنات هیدروکربنات
$\text{CH}_3\text{OH}_{(g)} \xrightarrow{\Delta} \text{CO}_{(g)} + \text{H}_2\text{O}_{(g)}$	تجزیه کل ها	$2\text{KClO}_{4(s)} \xrightarrow{\Delta} 2\text{KCl}_{(s)} + 3\text{O}_{2(g)}$	تجزیه کلرات
$\text{Al}_2(\text{SO}_4)_3(s) \xrightarrow{\Delta} \text{Al}_2\text{O}_{3(s)} + \text{SO}_{3(g)}$	تجزیه سولفات ها	$2\text{NaNO}_{3(s)} \xrightarrow{\Delta} 2\text{NaNO}_{2(s)} + \text{O}_{2(g)}$ $4\text{KNO}_3 \xrightarrow{\Delta} 2\text{K}_2\text{O} + 2\text{N}_2 + 5\text{O}_2$	تجزیه نیترات در های بالاتر از ۵۰۰°C

آقا! چرا برای واکنش های تجزیه از علامت دلتا استفاده کردید؟ چرا تجزیه ای آب تبلور دلتا ندارد؟

سؤال خوبی پرسیدی. علامت $\xrightarrow{\Delta}$ یعنی واکنش دهنده ها بر اثر گرم شدن واکنش می دن پس واکنش های تجزیه کرماکردن و Q آن ها دنیه اصولاً هم پیشی روی خلش، قرار گیرد. مربوط به شرایط انعام واکنش. مثلاً $\xrightarrow{20\text{atm}}$ نشون می ده که واکنش برای انعام شدن باید در فشار ۲۰atm اتمسفر قرار گیرد یا $\xrightarrow{\text{Pd}}$ نشون می ده که واکنش برای انعام شدن باید کاتالیز کری به عنوان پالادیم (اشتہ باشد). اما این که چرا تجزیه ای آب تبلور دلتا ندارد باید بگم که این واکنش رو عیناً از کتاب درس نقل کردم و این واکنش هم کرماکرده و روی خلش دلتا داره اما پون در کنارش گفته شده که بر اثر گرم کردن «دیگه نیازی به علامت دلتا نیست».

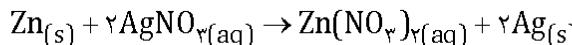
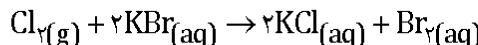
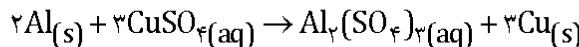
با توجه به تعریف، می شه گفت که واکنش های ترکیب کرماهده هستند؟

آها بین! برای این که یه ماده به مواد ساده تری تبدیل بشد، باید پوند های بین ذرات شکسته بشد. ما برای شکستن این پوندا از کرما استفاده می کنیم به ظاهر همین واکنش های تجزیه کرماکردن. بر عکس اونا آله یه سری پوند بخوان تشکیل پیشوند یعنی هم کرماند. باید کرماند ۷ سرده شون. بعد از سرها به خودشون بلژون، وقتی می لرزن همکن یه گوشه جمع می شون تا کرم شون (پوند برقرار می شون).

قسمت دوم هرگاتلو متوجه نشد.

وقتی شما سرده، از سرها خود تو همچ می کنی. حالا گلدم کن هوا فیلی سرده و یه عده آدم دور هم جمع شدن، وقتی می ری بین اونا کمتر اساس سرها می کنم. می دونی چرا؟ پون به ظاهر تراکم آدم، هوای سرده نمی تونه پایین بیاد پس شما ها گردتون می شه. تشکیل پوند هم همینطوره. فرض کن یک ترکیب/اعتصم اون آدمی که سرده و یه ترکیب/اعتصم دیگه هم نقش اون بمعیت رو بازی کنم. آله اون آدمه بره و بفراز به اون بمعیت پیوندند. اونا تولید کرماند می کنم. پس واکنش کرماهده. البته این رو هم بگم که همه می واکنش های ترکیب کرماند نیستند. هموون طور که در صفحه می قبیل می بینید، واکنش پلیدر شدن کرماکرده.

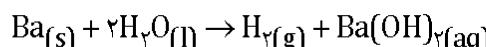
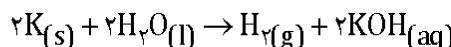
۴ جایه جایی یگانه: وقتی یک عنصر با یک ترکیب واکنش می دهد، اگر عنصر، با یکی از عناصر ترکیب جایش را عوض کند، واکنش جایه جایی یگانه رخ داده است. برای مثال نگاهی به نمونه های زیر بیندازید. متوجه خواهید شد که تنها یک جایه جایی رخ داده است. مثلاً در اولی آلومینیوم جای مس را گرفته است.

← از فصل دوم شیمی ۲ (خواص تناوبی عنصر ها) عبارت «از گذشته انسان به این پی برده بود که اگر خاکستر باقیمانده از سوختن چوب را با آب مخلوط کنند، محلولی به دست می آید که می تواند چربی ها را در خود حل کند. آن ها این محلول را قلیا نام نهادند. امروزه می دانیم که در خاکستر چوب برخی ترکیب های عنصر های گروه اول جدول تناوبی وجود دارد؛ از این رو عنصر های این گروه را فلز های قلیایی می نامند.» بازگو کردم تا با این مقدمه به سراغ مطلب مهمی برومیم. یادتان باشد که نشانه ی یک باز (قلیا)، یون هیدروکسیل (OH^-) است.

واکنش فلز های قلیایی و قلیایی خاکی با آب، به تولید گاز هیدروژن (و یک باز محلول در آب) می انجامد. این واکنش ها نیز از جمله واکنش های جایه جایی یگانه به شمار می آیند. (درک بهتر این مطلب زمانی اتفاق می افتد که شما فصل آخر این کتاب و فصل سوم کتاب پیش دانشگاهی را خوانده باشید. در آن جا می خوانید که باز ها احساس لیزی صابون مانندی روی دست ایجاد می کنند و در جلو تر می خوانید که صابون هایی بازی هستند. با این اشاره فهمیدیم که چرا با مخلوط کردن خاکستر چوب با آب، محلولی به دست می آید که می تواند چربی ها را در خود حل کند.

⇨ برایم تنها عنصر قلیایی خاکی که با آب یا بخار آب داغ واکنش نمی دهد و پایین تر از 60°C در هوای نیز اکسایش نمی یابد.

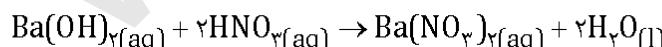
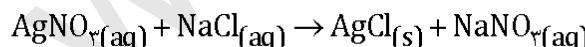

← واکنش پذیری فلز های دیگر با آب، کمتر از فلز های قلیایی و قلیایی خاکی است اما برخی از آن ها می توانند با اسید ها واکنش دهند و گاز هیدروژن تولید کنند.

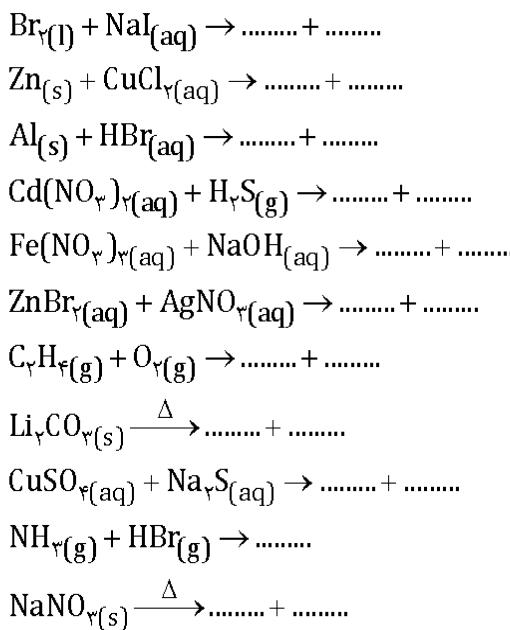
(در مورد مطلب بالا نیز سال بعد بیشتر آشنا خواهید شد اما برای درک بهتر بدانید که اسید ماده ای است که هیدروژن اسیدی دارد و هیدروژن اسیدی، هیدروژنی است که در واکنش اسید با یک فلز، از اسید جدا شده و به حالت ازاد در می آید. مثلاً در واکنش اتانول با سدیم: $\text{CH}_3\text{CH}_2\text{OH}_{(l)} + 2\text{Na}_{(s)} \rightarrow 2\text{CH}_3\text{CH}_2\text{ONa}_{(s)} + \text{H}_{(g)}$ ، هیدروژن متصل به اکسیژن در اتانول، هیدروژن اسیدی است چون در واکنش اتانول با فلز سدیم از اتانول جدا شده و سدیم جای آن را گرفته است. به همین خاطر این دست از واکنش ها نیز جایه جایی یگانه به شمار می روند.)

۵ جایه جایی دوگانه: هنگامی که دو ترکیب با یکدیگر مخلوط شوند، اگر عنصری از ترکیب اول جدا شده و به ترکیب دوم بپیوندد و جای عنصر دیگری را در ترکیب دوم بگیرد و در عین حال عنصر جدا شده از ترکیب دوم به ترکیب اول پیوسته و جای عنصر از دست رفته آن را پر کند؛ واکنشی خواهیم داشته که جایه جایی دوگانه نام دارد

* با توجه به توضیحات ارائه شده در دو صفحه‌ی قبل از شما انتظار دارم که بتوانید تمرين پایین را حل کنید:
 ♦ تمرين: در هر مورد معادله‌ی واکنش نوشته شده را کامل کرده؛ موازنه کنید:

توجه: برای واکنش‌های جایه جایی یگانه و دوگانه این را به خاطر داشته باشید که ترکیب/عنصر‌های مثبت باید به ترکیب/عنصر‌های منفی بچسبند. مثلاً در واکنش بین آهن (III) نیترات و سدیم هیدروکسید، می‌گوییم نیترات یک بار منفی و آهن سه بار مثبت است و همین طور سدیم یک بار مثبت و هیدروکسید یک بار منفی است پس هیدروکسید به آهن و سدیم به نیترات می‌پیوندد.
 در مورد جایه جایی یگانه برای واکنش بین یک گاز نجیب و یک ترکیب که دارای گاز نجیب است، مانند اولین تمرين، باید بدانیم که همیشه گاز نجیبی که آزاد است و می‌خواهد جای دیگر گاز نجیب در ترکیب را بگیرد، باید در ردیف بالاتری از جدول تناوبی نسبت به گاز نجیب درون ترکیب باشد. مثلاً Br بالاتر از I در جدول تناوبی است. پس واکنش $\text{I}_2 + \text{NaBr} \rightarrow \text{I}_2 + \text{NaBr}$ غیرممکن است.

* توجه داشته باشید که برخی واکنش‌ها را نمی‌توان تنها به یکی از این دسته‌ها متعلق دانست. زیرا ممکن است ویژگی‌های بیش از یک دسته را داشته باشند. در بخش‌های جلوتر و سال آینده چند مقاله از این واکنش‌ها را خواهیم دید.

* بعد از شناختن انواع واکنش‌های شیمیایی، می‌خواهیم اطلاعات کمی نیز راجع به آن‌ها به دست آوریم. مثلاً می‌خواهیم بدانیم که از واکنش X گرم ماده‌ی A با چه قدر از ماده‌ی B، y گرم ماده‌ی C در اختیار ما می‌گذارد. استوکیومتری بخشی از شیمی است که به آن نسبت مقدار عنصر‌ها در ترکیب‌ها و نیز ارتباط کمی میان مقادیر مواد شرکت کننده در واکنش‌های شیمیایی (چه واکنش دهنده و چه فراورده) سروکار دارد. در واقع با استفاده از استوکیومتری می‌توان بین مقدار مواد واکنش دهنده و مقدار فراورده‌ها یک ارتباط کمی برقرار کرد.

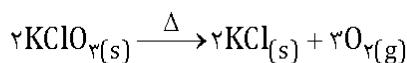
* در محاسبه‌های استوکیومتری تنها از معادله‌ی موازنه شده‌ی واکنش استفاده می‌کنیم زیرا یک معادله‌ی شیمیایی موازنه شده، افزون بر نمایش فرمول شیمیایی مواد نسبتی معین را مشخص می‌کنند که مواد یاد شده متناسب با آن در واکنش شرکت می‌کنند.
 ♦ قبل از شروع محاسبات مسائل استوکیومتری که مهم ترین و پایه‌ای ترین بخش کنکور سراسری و همین طور علم شیمی هستند، می‌خواهیم به چند نکتهٔ خوب توجه کنید. اول آن که من در محاسبات استوکیومتری هرگز از روش‌های معمول و رایج در سایر کتاب‌های کمک درسی استفاده نمی‌کنم و نخواهم کرد و تنها راه مطمئن و استاندارد برای رسیدن به جواب را راه حل کتاب درسی می‌دانم. چون در آن راه که به راه تناسب هم از معروف است، احتمال خطأ در محاسبات و گیج شدن بین نسبت‌ها بسیار بالا است و شاید در ابتدای کار، حل کردن در آن روش آسان تر و سریع تر به نظر برسد اما بعد از گذشت مدتی ضمن فراموش کردن فرمول‌ها، تعریف‌های کتاب درسی را هم از یاد می‌برید. نگران سرعت در حل مسائل نباشید! با راه حل کتاب درسی هم می‌توان با سرعت مسائل استوکیومتری را حل کرد به شرطی که به اندازه‌ی کافی تمرين داشته باشید تا دیگر نیازی به نوشتن واحد‌ها نباشد و به جای کاغذ واحد‌ها را در ذهنان مرور کنید اما من برای فهم بیشتر مسئله تمام راه حل را به همراه واحد‌ها می‌نویسم. دوم آن که تسلط بر این بخش به معنای تسلط بر شیمی است و این امر موجب نمی‌شود مگر آن که تمرين بسیاری انجام دهید. حالا با این مقدمه‌ی نسبتاً مفصل، به سراغ شیوه‌ی حل مسائل استوکیومتری می‌رویم.

* واکنش فرضی $aA + bB \rightarrow cC + dD$ را در نظر بگیرید. همان طور که قبلاً هم گفته شد، تنها از معادله ی موازنی شده استفاده می کنیم چون نسبتی معین را مشخص می کند که مواد یاد شده متناسب با آن در واکنش شرکت می کنند حالا این موضوع چه معنی دارد؟ یعنی به ازای مصرف X مول $B/a A$ مول B مصرف می شود. در واقع می خواهیم بگوییم که مصرف یا تولید مواد متناسب با ضریب استوکیومتری آن ها است. ضرایب و اعداد و واحد ها را طوری باید بنویسیم که تنها یک واحد و یک عدد برای یک ماده در انتهای باقی بماند:

$$x\text{mol}A \times \frac{bmolB}{amolA} = \frac{xb}{a}\text{mol}B = y\text{mol}B$$

♦ مثال: در ازای مصرف ۳ مول پتاسیم کلرات در واکنش تجزیه ی این ماده، چند مول اکسیژن تولید می شود؟

♦ پاسخ: از مباحث قبل می دانیم که تجزیه ی کلرات فلز ها، کلرید فلز و اکسیژن تولید می کند:

$$2\text{molKClO}_4 \times \frac{3\text{molO}_2}{2\text{molKClO}_4} = 4 / 5\text{molO}_2$$

♦ مثال: در سوال قبل، در ازای تولید $4/5$ مول اکسیژن، چند گرم پتاسیم کلرید تولید شده است؟ ($\text{Cl}=35/5, K=19: \text{gr/mol}$)

♦ پاسخ: یا می توانیم ابتدا مول پتاسیم کلرید را محاسبه کرده و بعد آن را تبدیل به گرم کنیم و یا همه ی کار ها را در کسر اصلی انجام دهیم که دومی راحت تر است.

$$4 / 5\text{molO}_2 \times \frac{1\text{molKCl}}{3\text{molO}_2} \times 54 / 5 \text{gr/mol KCl} = 163 / 5 \text{grKCl}$$

به جای $54 / 5 \text{grKCl} / \text{molKCl}$ می توان $54 / 5 \text{gr} / \text{mol}$ نیز نوشت.

♦ مثال: در سوال قبل، در ازای مصرف ۲۴۰ گرم پتاسیم کلرات، چند گرم اکسیژن تولید می شود؟ ($\text{Cl}=35/5, K=19, O=16$, $\text{O}_2=32: \text{gr/mol}$)

$$240.\text{grKClO}_4 \times \frac{1\text{molKClO}_4}{102 / 5\text{grKClO}_4} \times \frac{3\text{molO}_2}{2\text{molKClO}_4} \times \frac{32\text{grO}_2}{1\text{molO}_2} = 112 / 2\text{grO}_2$$

♦ پاسخ:

♦ مثال: اگر در واکنش $10/5$ مول از یک فلز که در گروه ۱۲ جدول تناوبی قرار دارد با مقدار کافی محلول سولفوریک اسید، $10/42$ گرم سولفات بدون آب آن فلز تشکیل شود، جرم اتمی این فلز کدام است؟ ($O=16, S=32: \text{gr/mol}$)

$$(1) 69/7 (2) 65/4 (3) 112/4 (4) 114/8$$

♦ پاسخ: گروه ۱۲ جدول تناوبی، آخرین گروه فلزات واسطه است و آخرین فلز واسطه از ردیف سوم روی (Zn) است که بارش $+2$ می باشد. بنابراین بار عنصر مورد نظر ما نیز $+2$ است. اگر جرم عنصر مجھول را برابر X در نظر بگیریم داریم:

$$10/5\text{molM} \times \frac{1\text{molMSO}_4}{1\text{molM}} \times \frac{X + 32\text{grMSO}_4}{1\text{molMSO}_4} = 10 / 42 \text{grMSO}_4$$

♦

$$\Rightarrow \frac{10}{10} (X + 32) = 10 / 42 \rightarrow X = 112 / 4 \text{gr.mol}^{-1}$$

تمیین: کدام ترکیب در اثر تجزیه شدن کامل در گرمای $35/2$ درصد جرم خود را از دست می دهد؟ ($C=12, O=16, \text{Mg}=24, \text{Ca}=40, \text{Zn}=65, \text{Ba}=137: \text{gr/mol}$)

$$\text{BaCO}_3 (197\text{gr/mol}) \quad (2)$$

$$\text{ZnCO}_3 (125\text{gr/mol}) \quad (1)$$

$$\text{MgCO}_3 (84\text{gr/mol}) \quad (3)$$

$$\text{CaCO}_3 (100\text{gr/mol}) \quad (3)$$

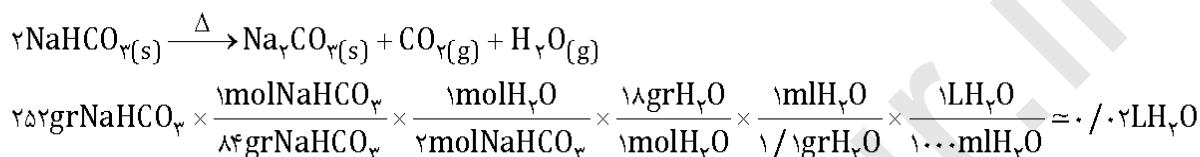
♦ **تهرین:** واکنش کلسیم هیدروکسید با فسفوپرکسید اسید، از نوع ..... است، مجموع ضریب های مولی واکنش دهنده ها در معادله ی موازنه شده ی آن ..... است و برای تهیه ی 0.05 مول کلسیم فسفات ..... گرم فسفوپرکسید نیاز است. ($H=1, O=16, P=31: gr/mol$)

(۱) ترکیبی - ۴ - $\frac{9}{8}$ - $\frac{8}{4}$ - $\frac{9}{8}$ - $\frac{4}{3}$ (۲) ترکیبی - ۴ - $\frac{5}{4}$ - $\frac{5}{4}$ - $\frac{5}{4}$ (۳) جایه جایی دوگانه - $\frac{5}{4}$ - $\frac{5}{4}$ - $\frac{5}{4}$ (۴) جایه جایی دوگانه - $\frac{5}{4}$ - $\frac{5}{4}$ - $\frac{5}{4}$

* یک بار دیگر پادآوری می کنم که اولاً کسر ها را باید طوری بنویسید که فقط یک واحد، یک عدد از یک ماده باقی بماند (یعنی هر واحدی که در صورت کسر قبل است با مخرج کسر بعدش ساده شود) و دوماً این که با تکرار و تمرین زیاد فقط اعداد را در کسر ها بنویسید و تا آن جا که ممکن است سعی کنید از نوشتن واحد ها خودداری کنید. باز هم می گویم که شرط تسلط، تکرار و تمرین زیاد است.

♦ **مثال:** در واکنش تجزیه ی سدیم هیدروژن کربنات، در ازای مصرف 252 گرم از این ماده، چند لیتر بخار آب به دست می آید؟ ($Na=23, H=1, C=12, O=16: gr/mol$)

♦ **پاسخ:** همه چیز مثل مثال های قبل است به جز قسمت چگالی. برای به دست آوردن لیتر آب، باید از چگالی استفاده کنیم اما چگونه؟ باز هم تکرار می کنم که چگالی و واحد را مثل سایر واحد ها، طوری می نویسیم که مخرجش با صورت کسر قبل ساده شود.

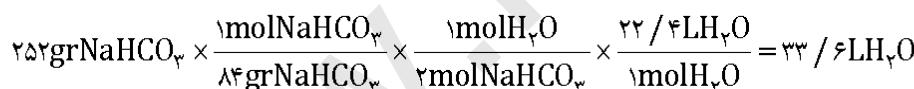

* در مثال قبل در شرایط آزمایش، برای به دست آوردن لیتر آب، به ما چگالی دادند اما در دما و فشار ثابت (شرایط استاندارد یا شرایط STP) یک مول از گاز ها مختلف حجم ثابت و برابری دارند در صورتی که در مثال قبل، در شرایط آزمایش و نه در شرایط استاندارد، یک مول آب، حجم ثابتی نداشت. این بیان که یک مول از گاز های مختلف در دما و فشار ثابت، حجم ثابت و برابری دارند، به قانون گی لوساک معروف است.

حجم گاز ها در این قانون، $22/4 = 22$ لیتر فرض شده است.

♦ **مثال:** در سوال قبل، حجم بخار آب را در شرایط استاندارد محاسبه کنید.

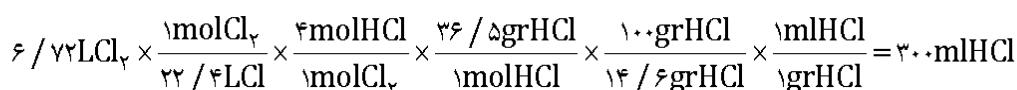
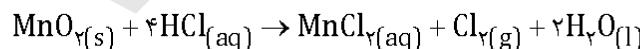
♦ **پاسخ:** در اینجا دیگر نیازی به محاسبه ی جرم مولی بخار آب و ضرب آن نیست چون قانون گی لوساک، با یک مول از گاز ها سروکار دارد:

♦ **مثال:** برای تهیه ی $72/6$ لیتر گاز کلر، در شرایط STP از واکنش منگنز دی اکسید با هیدروکلریک اسید، چند میلی لیتر محلول $14/6$ درصد جرمی این اسید با چگالی 1gr.mL^{-1} مصرف می شود؟ ($H=1, Cl=35/5: gr/mol$)

(۱) ۲۰۰ (۲) ۲۵۰ (۳) ۳۰۰ (۴) ۳۲۵

♦ **پاسخ:** $14/6$ درصد جرمی یعنی از هر 100 گرم ماده ی مورد نظر، $14/6$ گرم آن، مربوط به جرم ماده است و همچنین واکنش تهیه ی گاز کلر در آزمایشگاه مطابق معادله ی زیر است که باید آن را به خاطر بسپارید و همچنین این یکی از همان واکنش هایی است که در انواع پنجگانه واکنش قرار نمی گیرد:

* بعضی وقت‌ها در مسائل استوکیومتری، صحبت از درصد خلوص یا جرم خالص و ... می‌شود برای فهم موضوع باید بدانیم که مواد مورد استفاده در آزمایشگاه یا صنعت، کاملاً خالص نیستند و معمولاً مقادیر مختلفی ناخالصی به همراه دارند. خلوص مواد معمولاً به صورت درصد بیان می‌شود. به طور کلی خلوص ماده یعنی این که بینیم چه نسبتی از ماده‌ی ما خالص است و درصد خلوص یعنی این نسبت را برای تبدیل به درصد، درصد ضرب کنیم.

$$\frac{\text{جرم ماده خالص}}{\text{جرم ماده ناخالص}} \times 100 = \frac{\text{درصد خلوص ماده}}{\text{جرم ماده خالص}}$$

* در مسائل استوکیومتری، با جرم خالص ماده سروکار داریم و در انتهای هم جرم خالص را به دست می‌آوریم.

♦ مثال: یکی از روش‌های تولید گاز کلر در آزمایشگاه واکنش دادن هیدروکلریک اسید با منگنز (IV) اکسید، مطابق با معادله‌ی زیر است. برای تهییه‌ی ۲۰ گرم گاز کلر، به چند گرم نمونه‌ی ناخالص منگنز دی اکسید به درصد خلوص ۹۰٪ نیاز است؟

پاسخ:

$$\begin{aligned} 20 \text{ gr Cl}_2 &\times \frac{1 \text{ mol Cl}_2}{71 \text{ gr Cl}_2} \times \frac{1 \text{ mol MnO}_2}{1 \text{ mol Cl}_2} \times \frac{86 / 9 \text{ gr MnO}_2}{1 \text{ mol MnO}_2} = 24 / 5 \text{ gr MnO}_2 \\ \frac{90}{100} &= \frac{24 / 5}{x \text{ gr}} \rightarrow x = 27 / 2 \text{ gr MnO}_2 \end{aligned}$$

♦ مثال: در ۱/۰ لیتر از یک نمونه آب دریا با چگالی $1/\text{cm}^3$ که شامل ۲۰ درصد ناخالصی استه چند مول آب وجود دارد؟

$$55/55 (4) \quad 52/8 (3) \quad 51 (2) \quad 50 (1)$$

♦ پاسخ: در این مثال باید حواسمن باشد که ۲۰ درصد ناخالص، یعنی ۸۰ درصد خالص؛ و ما با درصد خلوص (۸۰) کار داریم:

$$1/0.8 \text{ L H}_2\text{O} \times \frac{1000 \text{ cm}^3 \text{ H}_2\text{O}}{1 \text{ L H}_2\text{O}} \times \frac{1 / 1 \text{ gr H}_2\text{O}}{1 \text{ cm}^3 \text{ H}_2\text{O}} \times \frac{8 \cdot \text{gr H}_2\text{O}}{10 \cdot \text{gr H}_2\text{O}} \times \frac{1 \text{ mol H}_2\text{O}}{18 \cdot \text{gr H}_2\text{O}} = 52 / 8 \text{ mol H}_2\text{O}$$

۶۰ آقا! چرا ۸۰٪ رو اون با ضرب کردید. چرا مثل مثال قبل مساب نکردید؟

⇒ فرقی نداره که آفر کل مساب کنید یا در همون کسر اصلی. من می‌فواستم شما هر دو نوعش رو بینید که این دو میه آسون تر، فقط هواستون باشه که باید درست ضرب کنید یعنی به جای $100/80 = 1.25$ ضرب نکنید. اون با ضرب کردم تا مخرج $80/100$ که ۸۰٪ کرم ناخالص رو نشون من دم با ۱۰٪ کرم ناخالص ساده بشه. چرا $1/1$ کرم ناخالصه؟ چون پهلوی ماده، مربوط به کل ماده است نه فقط قسمت ناخالص، پس پهلوی، مربوط به همه‌ی ماده است و همه‌ی ماده هم ناخالصه.

♦ مثال: اگر ۸ گرم از یک نمونه‌ی مس (II) اکسید ناخالص، در واکنش کامل با گاز هیدروژن در گرما، $1/2$ گرم کاهش جرم پیدا کند، درصد خلوص این اکسید در این نمونه، کدام است؟ (ناخالصی با هیدروژن واکنش نمی‌دهد). ($O=16, Cu=64: \text{gr/mol}$)

$$85 (4) \quad 80 (3) \quad 75 (2) \quad 70 (1)$$

پاسخ: مس (II) اکسید (CuO) یک جامد است. وقتی مطابق واکنش: $\text{CuO}_{(s)} + \text{H}_2(g) \rightarrow \text{Cu}_{(s)} + \text{H}_2\text{O}_{(g)}$ با هیدروژن مخلوط می‌شود اکسیژن از آن جدا می‌شود و مس خالی باقی می‌ماند بنابراین $1/2$ گرم، مربوط به اکسیژن است.

$$\frac{1/2 \text{ gr O}}{16 \text{ gr O}} \times \frac{1 \text{ mol CuO}}{1 \text{ mol O}} \times \frac{64 \cdot \text{gr CuO}}{1 \text{ mol CuO}} = 6 \text{ gr CuO} \quad \frac{x}{100} = \frac{6}{8} \rightarrow x = 75\%$$

♦ تجزیه: چند گرم پتاسیم کلرات 80% خالص اگر بر اثر گرمای میزان 50 درصد تجزیه شود $6/72$ لیتر گاز اکسیژن در شرایط STP آزاد می‌کند؟

$$(O=16, Cl=35/5, K=39)$$

$$65/14 (4) \quad 61/25 (3) \quad 56/12 (2) \quad 52/25 (1)$$

♦ **تمرين:** ۶ گرم فلز منیزیم با خلوص ۸۰ درصد، در واکنش با مقدار کافی محلول هیدروکلریک اسید، چند لیتر گاز هیدروژن آزاد می کند؟ (چگالی این گاز را در شرایط آزمایش $100\text{g} \cdot \text{L}^{-1}$ در نظر بگیرید) (H=1, Cl=35/5: gr/mol)

(۱) ۴/۴۸ (۲) ۴/۴۸ (۳) ۴/۴۸ (۴) ۳/۴۶

♦ **تمرين:** از واکنش ۲۳/۸ گرم قلع خالص با مقدار کافی هیدروفلوریک اسید، چند گرم قلع (II) فلورئید با خلوص ۸۰ درصد می توان به دست آورد؟

(Sn=119, F=19: gr/mol)

* سال گذشته در فصل چهارم (ترکیب ها و پیوند های کووالانسی) خواندید که: شیمی دان ها می توانند فرمول یک ترکیب معین را به شیوه های گوناگونی نمایش دهند. ساده ترین فرمول که شامل نماد شیمیایی عنصر ها همراه با زیروند هایی است که کوچکترین نسبت صحیح اتم ها را مشخص می کند فرمول تجربی نام دارد. و در ادامه نیز چنین آمده بود که: فرمول تجربی افزون بر نوع و تعداد عنصر های سازنده ی مولکول، ساده ترین نسبت اتم های موجود در آن را مشخص می کند اما اطلاعاتی درباره ی تعداد اتم های موجود از هر عنصر در اختیار مانمی گذارد. برای به دست آوردن این اطلاعات به فرمول مولکولی نیاز داریم. فرمول مولکولی نوع و تعداد واقعی اتم ها را در مولکول های سازنده ی یک ترکیب مولکولی به دست می دهد.

برای بعضی از ترکیب ها فرمول مولکولی و تجربی یکسان است (مانند H_2O). اما در مورد بسیاری از ترکیب ها، فرمول تجربی و فرمول مولکولی تفاوت دارند در واقع فرمول مولکولی مضربی از فرمول تجربی است (مانند گلوكوز که فرمول تجربی آن CH_2O و فرمول مولکولی آن $\text{C}_6\text{H}_{12}\text{O}_6$ است).

فرمول تجربی $X =$ فرمول مولکولی

X در این رابطه یک عدد صحیح است (مثلاً برای گلوكوز $X = 6$ است). اگر جرم فرمول تجربی و جرم فرمول مولکولی یک ترکیب را بدانیم، تعیین X ، یعنی تعیین عددی که باید در فرمول تجربی ضرب شود تا فرمول مولکولی به دست آید، کار آسانی خواهد بود.

$$\frac{\text{جرم فرمول مولکولی}}{\text{جرم فرمول تجربی}} = X$$

♦ **مثال:** بر اساس نتایج به دست آمده از تجزیه ی عنصری، ۸۰ درصد جرم یک هیدروکربن را کربن تشکیل می دهد. فرمول تجربی آن (C=12, H=1: gr/mol)

♦ **پاسخ:** در ابتدا باید جرم کل ترکیب را ۱۰۰ گرم فرض کنیم. در این صورت درصد ها به گرم تبدیل می شوند یعنی ۸۰ درصد کربن می شود ۸۰ گرم کربن. همچنین در هر هیدروکربن فقط هیدروژن و کربن داریم پس ۲۰ گرم هم هیدروژن موجود است. در قدم دوم باید گرم ها را با استفاده از جرم مولی به مول تبدیل کنیم. در ضمن تقسیم ها را تا دو رقم اعشار حساب کنید. پس داریم:

$$8 \cdot \text{grC} \times \frac{1 \text{molC}}{12 \text{grC}} = 6 / 67 \text{molC}$$

$$2 \cdot \text{grH} \times \frac{1 \text{molH}}{1 \text{molH}} = 2 \cdot \text{molH}$$

در قدم بعدی باید مول های به دست آمده را به کوچکترین آن ها تقسیم کنیم و بعد از آن عدد های به دست آمده را رُند کرده و بین ترتیب فرمول تجربی بدست می آید اما اگر عدد به دست آمده به $5/4$ نزدیک بود (مثلاً $4/4$) همه ی عدد ها را در دو ضرب می کنیم تا همگی رُند شوند.

ل آقا اجازه مکه چرم مولی هیدروژن ۲ نیست؟ همراه ای تقسیم کردید؟

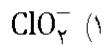
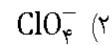
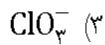
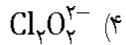
ل کدام از فرازی هایی کفته که چرم مولی هیدروژن ۲ داشت؟ مکه تو سؤال اندارد؟

ل اما آقا توی محاسبات استوکیومتری هم اراده اما شما تقسیم بر ۲ می کنید!

ل اونجا مسایش بدراست. اون با چون توی واکنش $\text{H}_2 + \text{H}_2 \rightarrow 2\text{H}$ داریم نه $\text{H}_2 + \text{H}_2 \rightarrow \text{H}_4$. پس تقسیم بر چرم مولی یه این هیدروژن می کنیم نه دو هیدروژن! آگه تقسیم بر ۲ می کنید که هواب رو اشتباه به دست می آورید.

♦ **مثال:** اگر یک ترکیب یونی از کلسیم دارای $40/5$ درصد کلر، $36/6$ درصد اکسیژن و $22/9$ درصد کلسیم باشد، فرمول آنیون این ترکیب یونی کدام است؟

$$(O=16, Cl=35/5, H=1, Ca=40: gr/mol)$$

♦ **پاسخ:**

$$\frac{40/5 \text{grCl}}{35/5 \text{grCl}} = \frac{1/14 \text{molCl}}{1/57 \text{molCl}} = 2 \text{molCl}$$

$$\frac{36/6 \text{grO}}{16 \text{grO}} = \frac{2/28 \text{molO}}{1/57 \text{molO}} = 4 \text{molO}$$

$$\frac{22/9 \text{grCa}}{40 \text{grCa}} = \frac{1/57 \text{molCa}}{1/57 \text{molCa}} = 1 \text{molCa}$$

چون در سؤال بیان شده است: ترکیب یونی کلسیم، ما هم باید با کلسیم (به صورت جدا) و کلر و اکسیژن (با هم) یک ترکیب یونی بسازیم که با توجه به اعداد به دست آمده، آن ترکیب $Ca(ClO_7)_2$ خواهد بود که کاتیون آن Ca^{2+} و آنیون آن کلریت (ClO_4^-) است.

♦ **تمثیل:** اگر جرم فرمول مولکولی این ترکیب 525 گرم باشد، فرمول مولکولی آن را حساب کنید.

* تا به این جای کار استوکیومتری در گاز ها، جامدات و مایعات را بررسی کردیم اما حالا می خواهیم بدانیم که استوکیومتری در محلول ها چگونه است. بیشتر واکنش های شیمیایی در حالت محلول انجام می شوند؛ نمونه ای آن هم واکنش های زیستی است که در داخل بدن به وقوع می پیوندند. در صنعت و آزمایشگاه نیز معمولاً ابتدا واکنش دهنده ها را در یک حلال مناسب حل می کنند و سپس محلول های به دست آمده را به هم می افزایند.

بسیاری از واکنش های شیمیایی در محلول های آبی انجام می شوند. محلول های آبی، محلول هایی هستند که در آن ها آب به عنوان حلال به کار می رود. مقدار هر واکنش دهنده در حالت محلول، به حجم به کار رفته و نیز غلظت آن ماده در محلول بستگی دارد. غلظت هر محلول، معرف مقدار ماده ای حل شده در حجم مشخصی از محلول است.

حال از آن جا که استوکیومتری واکنش ها نیز بر حسب مول مورد بررسی قرار می گیرد، بنابراین در محاسبه های استوکیومتری محلول ها، از غلظت مولی یا مولار استفاده می شود.

غلظت مولی برابر با تعداد مول های حل شده از یک ماده در یک لیتر محلول است و با یکای مول بر لیتر (M یا $\frac{\text{mol}}{\text{L}}$) بیان می شود.

$$M = \frac{\text{تعداد مول حل شده}}{\text{حجم محلول}}$$

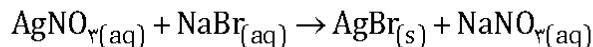
♦ **مثال:** برای تهیه ی ۲ لیتر محلول سدیم کلرید ۱ مول در لیتر، چه قدر سدیم کلرید خالص نیاز است؟ (Na=۲۳, Cl=۳۵/۵: gr/mol)

♦ **پاسخ:** شیوه ای حل در این قسمت با قسمت های قبل هیچ فرقی ندارد و تنها یکای آن عوض شده است. برای چندمین بار تأکید می کنم که باید واحد را طوری بنویسید که مخرجش با صورت کسر قبل ساده شود. همچنین در صورت سؤال گفته چه قدر سدیم کلرید خالص نیاز است اما درصد خلوص نداده است. حواستان باشد که به درصد خلوص نیازی نیست چون همان طور که قبل اهم گفته شد، در انتهای محاسبات، جرم (مول) ماده ای خالص به دست می آید.

$$2 \text{LNaCl} \times \frac{1 \text{molNaCl}}{1 \text{LNaCl}} \times \frac{58 / 5 \text{grNaCl}}{1 \text{molNaCl}} = 117 \text{grNaCl}$$

♦ مثال: اگر نقره نیترات و سدیم برمید با یکدیگر واکنش دهنده، چند میلی لیتر محلول ۱۲۵/۰ مولار سدیم برمید برای واکنش با ۲۵ میلی لیتر محلول ۱۱۵/۰ مولار نقره نیترات لازم است؟

♦ پاسخ: اگر نقره نیترات و سدیم برمید با یکدیگر واکنش دهنده، واکنش جایه جایی دوگانه خواهد بود. برای حل این مسأله باید واکنش را نوشته و موازنی کنیم تا ضرایب مورد نیاز برای حل مسأله به دست آید:

$$25\text{mlAgNO}_3 \times \frac{\cdot / 115\text{molAgNO}_3}{1\text{LAgNO}_3} \times \frac{1\text{molNaBr}}{1\text{molAgNO}_3} \times \frac{1\text{LNaBr}}{\cdot / 125\text{molNaBr}} = 23\text{mlNaBr}$$

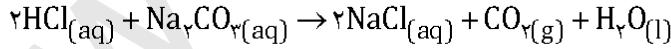
جزء هنگامی که با این یون‌ها همراه باشند.	ترکیب‌های دارای این یون‌ها در آب محلول هستند.
-	NH_4^+ (آمونیوم) و کاتیون فلزهای قلیایی
-	NO_3^- (نیترات‌ها) و ClO_4^- (کلرات‌ها)
Ag^+ , Hg_2^{2+} , Cu^{2+} , Pb^{2+}	Br^- , Cl^- و I^- (کلریدها، برمیدها و بیدیدها)
Ag^+ , Hg_2^{2+} , Sr^{2+} , Pb^{2+} , Ba^{2+} , Ca^{2+}	SO_4^{2-} (سولفات‌ها)

جزء هنگامی که با این یون‌ها در آب نامحلول هستند.	ترکیب‌های دارای این یون‌ها در آب نامحلول هستند.
کاتیون فلزهای قلیایی NH_4^+	CO_3^{2-} (کربنات‌ها) و PO_4^{3-} (فسفات‌ها)
کاتیون فلزهای قلیایی Sr^{2+} , Ba^{2+} , Ca^{2+}	OH^- (هیدروکسیدها) و O^{2-} (اکسیدها)
کاتیون فلزهای قلیایی، قلیایی خاکی و NH_4^+	S^{2-} (سولفیدها)

این قسمت و په در همومن فصل سوم، لازمه که به دو تا بدول تسلط داشته باشی. اون دو تا بدولو این پایین می آزم و سعی کن برای همین فصل اون ها رو یار بگیری.

برای این که این دو تا بدول رو بتوتر بگیری، دو تا تکه بحث می کنم:
 تکته اه برای این که بیست سولفات‌های نامحلول رو بتوتر بگیرید، بدانید که در بین سولفات‌ها، «بن‌کلسپ» نامحلوله، این عبارت از ابتدای هیوه، نقره، کلسیم، استرانسیم، سرب و بلارم گرفته شده.
 تکته اه برای این که بیست کلزهای نهیب (به هز خلوئور) نامحلول رو بتوتر بگیرید، بدانید که در بین این مواد، «عم بن» نامحلوله، این عبارت از ابتدای سرب، مس، هیوه و نقره گرفته شده.

♦ مثال: بر طبق واکنش زیر، چند میلی لیتر محلول ۱۱۲/۰ مولار هیدروکلریک اسید، برای واکنش کامل با ۲۱/۲ میلی لیتر محلول ۱۵/۰ مولار سدیم کربنات لازم است؟

♦ پاسخ: لازم است بدانید که این واکنش جزء واکنش‌های جایه جایی دوگانه به حساب می‌آید.

$$21/2\text{mlNaCO}_3 \times \frac{\cdot / 15\text{molNaCO}_3}{1\text{LNaCO}_3} \times \frac{2\text{molHCl}}{1\text{molNaCO}_3} \times \frac{1\text{LHCl}}{\cdot / 112\text{molHCl}} = 56/8\text{mlHCl}$$

♦ تهیین: چند میلی لیتر محلول ۵۵۶/۰ مولار هیدروکلریک اسید برای واکنش کامل با ۲۵ میلی لیتر از محلول ۴۵۸/۰ مولار سدیم هیدروکسید لازم است؟

♦ تهیین: چند میلی لیتر محلول ۱۲۴/۰ مولار سدیم هیدروکسید برای واکنش کامل با ۱۵/۴ میلی لیتر ۱۰۸/۰ مولار سولفوریک اسید (H_2SO_4) لازم است؟

♦ **تمثیل:** چند میلی لیتر محلول $\frac{1}{3}$ مولار سرب (II) نیترات برای واکنش با 150 میلی لیتر محلول $\frac{1}{18}$ مولار پتاسیم یدید، لازم است؟

(۱) ۵۰   (۲) ۴۵   (۳) ۲۵   (۴) ۴۰

* خیلی کم پیش می آید که به هنگام اجزای آزمایش، واکنش دهنده ها درست به اندازه ای نسبت های استوکیومتری در مجاورت یکدیگر قرار بگیرند. معمولاً یکی از واکنش دهنده ها به مقداری کمتر از مقدار استوکیومتری وجود دارد. بنابراین واکنش دهنده ای مورد نظر در جریان واکنش زود تر از واکنش دهنده ای دیگر به مصرف می رسد و از این طریق، مقدار پیشرفت واکنش و مقدار فراورده های تولید شده را با محدودیت موواجه می کند. این واکنش دهنده را محدود کننده می نامند.

واکنش دهنده ای دیگر را که به مقدار بیشتری در ظرف واکنش وجود دارد، و پس از پایان واکنش نیز مقداری از آن باقی می ماند (چون واکنش دهنده ای دیگر به اندازه ای کافی وجود ندارد تا با او واکنش دهد) را واکنش دهنده ای اضافی می نامیم.

قیمت مواد شیمیایی در صنعت یکی از عوامل مهم انتخاب واکنش دهنده ای محدود کننده است. در صنعت برای به دست آوردن بیشترین مقدار ممکن از یک فراورده، همواره واکنش دهنده های ازان قیمت تر را به عنوان واکنش دهنده ای اضافی به کار می بزند. در این صورت واکنش دهنده ای گران قیمت تر، به طور کامل مصرف شده است. برای تشخیص واکنش دهنده ای محدود کننده و اضافی در مسائل، مطابق مثال زیر عمل می کنیم: تنها به خاطر داشته باشید که پس از یافتن واکنش دهنده ای محدود کننده و اضافی، از واکنش دهنده ای محدود کننده برای حل مسئله استفاده می شود.

♦ **مثال:** اگر 20 گرم گاز هیدروژن و 10 مول گاز اکسیژن را در ظرف سربسته ای مناسبی مخلوط کرده و در آن جرقه ای الکتریکی برقرار کنیم تا با هم واکنش دهنده، کدام گاز و چند گرم از آن در ظرف باقی می ماند و چند مول آب تشکیل می شود؟ ($H=1, O=16$)
(gr/mol)

(۱) هیدروژن-۱۰-۱۰-۱۰   (۲) هیدروژن-۵-۸-۰-۰   (۳) اکسیژن-۰-۰-۱۰-۱۶   (۴) اکسیژن-۰-۰-۱۰-۱۶

♦ **پاسخ:** ابتدا معادله ای ساده ای واکنش را می نویسیم: $2H_2(g) + O_2(g) \rightarrow 2H_2O(l)$. سپس برای پیدا کردن واکنش دهنده ای محدود کننده، ابتدا گرم واکنش دهنده را به مول تبدیل می کنیم که در این مثال این کار را فقط برای هیدروژن انجام می دهیم چون اکسیژن را به مول داده است.

$$\frac{۱\text{mol}H_2}{۲\text{gr}H_2} \times \frac{۱\text{mol}H_2}{۲\text{gr}H_2} = ۱\text{.mol}H_2$$

حالا 10 مول هیدروژن و 10 مول اکسیژن داریم. واکنش دهنده ای محدود کننده آن است که اگر مول آن را بر ضریب استوکیومتری اش تقسیم کنیم، کوچکتر از تقسیم واکنش دهنده ای دیگر بر ضریب استوکیومتری اش شود. در اینجا اگر 10 مول هیدروژن را بر 2 تقسیم کنیم، 5 می شود و اگر 10 مول اکسیژن را بر 1 تقسیم کنیم، همان 10 می شود. پس واکنش دهنده ای محدود کننده، هیدروژن است. حواستان باشد که در صورت سؤال واکنش دهنده ای اضافی را خواسته پس جواب قسمت اول اکسیژن خواهد بود. برای به دست آوردن باقی مانده ای آن در ته ظرف، از هیدروژن کمک می گیریم تا بینیم چند مول اکسیژن مصرف شده است. سپس مول مصرف شده را از مول اولیه کم می کنیم. سپس مول به دست آمده را به گرم تبدیل کرده تا جواب قسمت دوم به دست آید:

$$\frac{۱\text{mol}O_2}{۱\text{.mol}H_2} \times \frac{۱\text{mol}H_2}{۲\text{mol}H_2} = ۵\text{mol}O_2$$

$$۱\text{.mol}O_2 - ۵\text{mol}O_2 = ۵\text{mol}O_2 \Rightarrow ۵\text{mol}O_2 \times \frac{۳۲\text{gr}O_2}{۱\text{mol}O_2} = ۱۲\text{.gr}O_2$$

برای قسمت سوم سؤال هم باز از واکنش دهنده ای محدود کننده استفاده می کنیم: $1\text{.mol}H_2O \times \frac{۱\text{mol}H_2O}{۲\text{mol}H_2} = ۰\text{.mol}H_2O$

* در بسیاری از واکنش های شیمیایی که برای تهییه ماده مشخص به کار می روند، مقدار فراورده های به دست آمده کمتر از آن چیزی است که از محاسبات استوکیومتری انتظار داشته ایم. مقدار فراورده ای به دست آمده از استوکیومتری را مقدار نظری و مقدار فراورده ای به دست آمده در عمل را مقدار عملی می نامیم. بازده واکنش می خواهد بیند که چه نسبتی از فراورده ای مورد انتظار در عمل به دست آمده است.

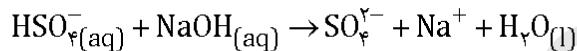
$$\frac{\text{مقدار عملی}}{\text{مقدار نظری}} \times 100 = \text{بازده درصدی واکنش}$$

شیمی دان ها همواره در جهت افزایش بازده درصدی فرایندهای صنعتی و آزمایشگاهی تلاش می کنند؛ با این حال، اغلب واکنش ها بازدهی کمتر از ۱۰۰٪ دارند.

♦ **مثال:** اگر هر کیلوگرم از یک نمونه ای آب دارای ۱/۱۶۴ گرم یون هیدروژن سولفات باشد، برای خشی کردن این یون، در یک قُن از این نمونه آب، چند گرم سدیم هیدروکسید مصرف می شود؟ در صورتی که بازده درصدی واکنش برابر ۸۰٪ باشد. (O=۱۶, S=۳۲: gr/mol)

$$1200 \quad 600 \quad 1000 \quad 500$$

♦ **پاسخ:** برای نوشتن معادله واکنش باید به این نکته از مبحث اسید و باز پیش دانشگاهی توجه کنید که اگر محلول آبی یک اسید و محلول آبی یک باز با یکدیگر واکنش دهنده، حاصل آن قطعاً یک نمک (Na₂SO₄) و آب خواهد بود اما اگر واکنش را بر حسب به دست آمدن نمک بنویسیم، باید موازنی ای بار انجام دهیم. حال اگر معادله را بر حسب یون های شرکت کننده بنویسیم، می بینیم که فقط H و OH با هم واکنش می دهند. در ضمن در این نوع نوشتن هم دیگر نیازی به موازنی نیست. پس اگر اسید و باز با هم واکنش دادند ابتدا به صورت اصلی معادله را می نویسیم اما اگر به موازنی ای بار احتیاج شد، آن را بر حسب یون های شرکت کننده در آن به صورت زیر می نویسیم:

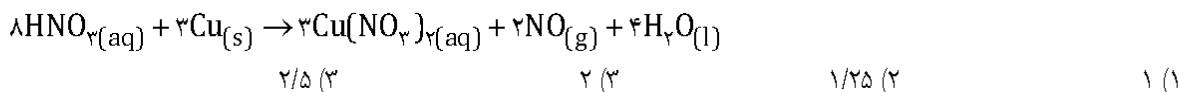

$$1000 \text{ Kg H}_2\text{O} \times \frac{1/164 \text{ gr HSO}_4^-}{1 \text{ kg H}_2\text{O}} \times \frac{100 \text{ gr HSO}_4^-}{8 \cdot \text{gr HSO}_4^-} \times \frac{1 \text{ mol HSO}_4^-}{97 \text{ gr HSO}_4^-} \times \frac{1 \text{ mol NaOH}}{1 \text{ mol HSO}_4^-} \times \frac{40 \text{ gr NaOH}}{1 \text{ mol NaOH}} = 80 \text{ gr NaOH}$$

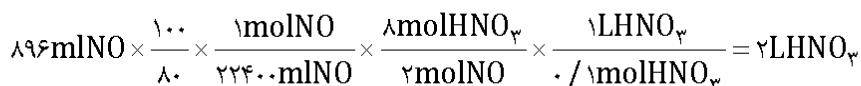
۷ آقا! از کجا فرمودید که باید ۸۰ درصد رو بر عکس اونها تو اون قسمت کسر ضرب کنید؟

⇒ اگر یه ذره دقت می کردی که نیازی به سوال کردن نبود، ما می کیم عملی به نظری مساوی با X درصد، اگر X درصد رو $\frac{X}{100}$ بنویسیم اونوقت X رو می شه معادل مقدار عملی و ۱۰۰ رو معادل مقدار نظری در نظر گرفت. اما پرا بر عکس نوشتم اونها اون قسمت چون ۱/۱۶۴ گرم، مقداری که در عمل یون SO₄²⁻ در آب وجود دارد باید به قسمت عملی (X) ساده بشه در ضمن ۹۷ گرم هم به مقداری که ما با مفاسنه به دست آوردهیم پس باید با مقدار نظری ساده بشه. در ضمن فرقی نداره که ما از بازده درصدی برای چه واکنش دهنده ای استفاده کیم، اما یادمون باش، برای هندین و هندین بار می کنم که کسر رو طوری بنویسید که مفاسنه با صورت کسر قبل ساده بشه. شاید به ظاهر اگه به جای $\frac{80}{100}$ می نوشیم مشکلی پش نمی اومد اما در آنرا بجای خلط رو که «گزینه ها هم هست»، به دست می آوریم.

مثال: اگر واکنش زیر، با محلول ۱۰ مولار نیتریک اسید با بازدهی ۸۰ درصد انجام پذیرد و ۸۹۶ میلی لیتر گاز در شرایط STP آزاد شود، در این واکنش چند لیتر محلول اسید مصرف می‌شود؟

پاسخ: گاز ازad شده فقط مربوط به NO است که این را به طور مستقیم در صورت سوال نگفته اند.

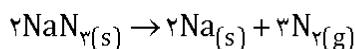
* بالآخره از دست مسائل استوکیومetri خلاص شدیم و کم کم به انتهای فصل نزدیک می شویم اما لازم به ذکر است، مطالبی که در خصوص الكل ها و اتر ها در این فصل کتاب درسی گنجانده شده، ما همه را در فصل پنجم شیمی ۲ مورد بررسی قرار داده ایم و از تکرار آن ها در این فصل خودداری، ممکن است.

* استوکیومتری با زندگی روزانه‌ی ما یکی شده است. طراحان خودرو از استوکیومتری برای افزایش ایمنی و بازده موتورها و کاهش اولدگی محیط زیست استفاده می‌کنند. در واقع افزایش ایمنی ناشی از کاربرد کیسه‌ی هوا در خودروها و بازده بالای ناشی از بهسوزی (درست مصرف شدن)

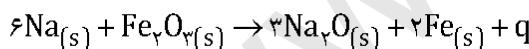
* کیسه‌ی هوا یکی از مهم‌ترین کاربرد‌های استوکیومتری است. کارایی این مجموعه به تولید گاز کافی (برای پر شدن کیسه) در کمترین زمان ممکن بستگی دارد. تولید گاز در این کیسه‌ها به علت انجام سریع یک واکنش شیمیایی است. حسگرهایی در جلوی خودرو تعییه شده اند که در هنگام برخورد شدید، فعال می‌شوند و باعث منفجر شدن یک کلاهک انفجاری کوچک می‌شوند. این انفجار انرژی محدود نباشد، آغاز واکنش را فا اینهم می‌آورد که مولود گاز: نام دارد.

* به حدائق انرژی لازم برای شروع پک واکنش شیمیایی، انرژی فعالسازی می‌گویند.

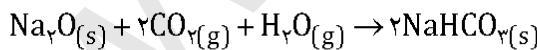
* گازی که به سرعت کیسه ها را پیر می کند نیتر وژن است که از واکنش زیر به دست می آید:

در این واکنش یکی از فراورده ها گاز و دیگری جامد است؛ پس این واکنش به تنها یکی نمی تواند کیسه های هوا را پر کند. در ضمن سدیم تولید شده فلزی بسیار واکنش پذیر و فعال است. پس واکنش دیگری باید آنچام شود تا خطر سدیم از بین برود. برای حل این مشکل از آهن (III) اکسید استفاده می کنیم:

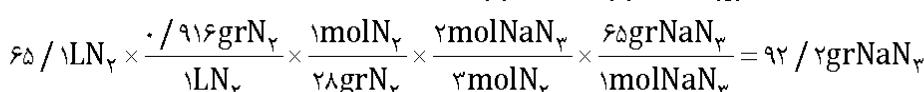
واکنش دوم، با آزاد کردن گرمه، دما را بالا برده و باعث انبساط سریع گاز درون کیسه ها می شود. با این واکنش مشکل پر شدن کیسه حل شده اما هنوز خطر سدیم از بین نرفته است. سدیم اکسید حاصل از واکنش بالا بر اثر مجاورت با کربن دی اکسید و رطوبت هوا، به سدیم هیدروژن کربنات که ماده ای بی خطر است، تبدیل می شود:

* حجم گاز مورد نیاز برای پر کردن کپسle ی هوا به چگالی گاز وابسته است که آن هم به دما بستگی دارد. برای محاسبه ی مقدار گاز مورد نیاز برای پر کردن کپسle های هوا، طراحان باید از استوکیومتری واکنش ها و تغییر انرژی آن ها (که باعث تغییر دما و به دنبال آن تغییر چگالی گاز می شود) استفاده کنند.

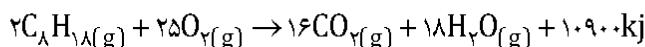
مثال: فرض کنید برای پر شدن مناسب یک کیسه هوا به $1/65$ لیتر گاز نیتروژن نیاز داریم. برای تولید این مقدار نیتروژن، به چند گرم سدیم آزید نیاز است؟ (چگالی گاز نیتروژن در دمای واکنش به طور تقریبی 196 g.L^{-1} است و $\text{Na} = 23, N = 14: \text{gr/mol}$)

پالسی: واکنش تجزیه‌ی سدیم آزید به صورت $2\text{NaN}_3(s) \rightarrow 2\text{Na}(g) + 3\text{N}_2(g)$ است. حالا داریم:

* کیسه‌ی هوا همیشه جان انسان‌ها را نجات نمی‌دهد. در صورتی که فاصله‌ی راننده تا فرمان کم باشد یا کودک زیر ۱۲ سال در صندلی جلو نشسته باشد، کیسه‌ی هوا می‌تواند باعث مرگ سرنشیان شود. البته به تازگی کیسه‌های هوای هوشمندی آمده که بر اساس شدت تصادف، قد و وزن راننده و فاصله‌ی سر راننده تا فرمان عمل می‌کند.

* یکی دیگر از کاربردهای استوکیومتری در زمینه‌ی بهسوزی موتور خودرو است. وقتی راننده چنان برای افزایش سرعت پا را روی پدال گاز می‌گذارد، سرعت چریان سوخت رسانی به موتور بیشتر می‌شود و بنابراین مقدار انرژی آزاد شده از سوختن بنزین افزایش می‌یابد. اگر بنزین مورد استفاده در خودرو ها را ایزو اکتان خالص در نظر بگیریم، معادله‌ی زیر برای سوختن بنزین به وجود می‌آید:

دو واکنش دهنده باید در یک نسبت نزدیک به نسبت‌های مولی معادله‌ی موازن شده‌ی واکنش با هم مخلوط شوند. فراموش نکنید که تنها حدود ۲۰ درصد از حجم هوا را اکسیژن تشکیل می‌دهد و بنابراین راه مناسب بهسوزی موتور، تنظیم عملی نسبت هوا به سوخت است (چون در مقدار نظری، در ازای ۲ مول بنزین ۲۵ مول اکسیژن برای سوختن می‌خواهیم و این در عمل غیر ممکن است). اگر هریک از واکنش دهنده‌ها به مقدار بیشتری از نسبت استوکیومتری استفاده شوند، موتور کارایی خوبی نخواهد داشت و حتی ممکن است خاموش شود.

کارکرد نادرست موتور خودرو که به واسطه‌ی سوختن نادرست و ناقص بنزین به وقوع می‌پیوندد، نه تنها باعث کاهش توان خودرو می‌شود بلکه مصرف سوخت را بالا می‌برد و این خود افزایش آلودگی هوا را در پی خواهد داشت.

نکات پراکنده و حاشیه‌ای متن کتاب درسی:

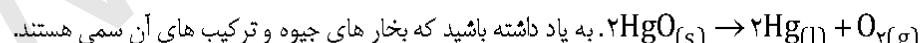
۱- با مخلوط کردن پتاسیم کرومات (زرد) با سرب (II) نیترات (بی رنگ)، محلول زرد رنگ سرب (II) کرومات ایجاد می‌شود.

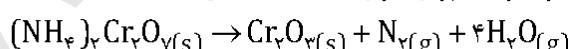
۲- سوختن نوار منیزیم با آزاد شدن نور و گرمای زیادی همراه است. لازم به پادآوری است که منیزیم به آرامی و بدون شعله نیز با اکسیژن هوا ترکیب می‌شود (اکسایش). در اکسایش منیزیم، لایه‌ای ترد و سفید رنگ به آرامی روی سطح براق نوار منیزیم تشکیل می‌شود.

۳- بر اثر واکنش بخار آمونیاک و بخار هیدروژن کلرید، گرد سفید رنگ آمونیوم کلرید تشکیل می‌شود.

۴- جیوه (II) اکسید بر اثر گرمابه جیوه و اکسیژن عصری تجزیه می‌شود.

۵- بلور‌های نارنجی رنگ آمونیوم دی کرومات، بر اثر تجزیه به پودر سبز رنگ Cr₂O₃ تبدیل می‌شود.

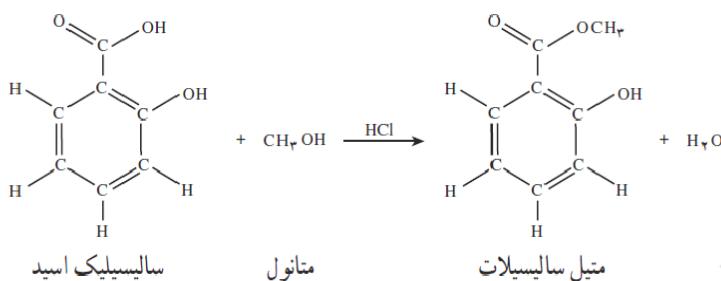
۶- هنگامی که یک قطعه ورقه‌ی آلمینیومی درون محلولی از مس (II) سولفات قرار می‌گیرد، تشکیل فلز سرخ فام مس روی سطح ورقه‌ی آلمینیومی به خوبی قابل مشاهده است.

۷- تشکیل رسمب سفید نقره کلرید بر اثر مخلوط کردن محلول‌های نقره نیترات و سدیم کلرید، واکنش جایی دوگانه است.

رسوب تشکیل شده	آنیونی که باید اضافه کیم	کاتیون مورد شناسایی
PbI _{2(s)}	I ⁻ _(aq)	Pb ²⁺ _(aq)
Fe(OH) _{3(s)}	OH ⁻ _(aq)	Fe ³⁺ _(aq)
BaSO _{4(s)}	SO ₄ ²⁻ _(aq)	Ba ²⁺ _(aq)
Ag ₂ CrO _{4(s)}	CrO ₄ ²⁻ _(aq)	Ag ⁺ _(aq)

۸- برای شناسایی یک کاتیون در حالت محلول، باید آنیونی به آن اضافه کنیم که با هم تشکیل رسوب دهند (جدول مقابل).

۹- متیل سالیسیلات به عنوان طعم دهنده به مواد غذایی و دارویی مورد استفاده قرار می‌گیرد. این ماده از واکنش متانول با سالیسیلیک اسید به دست می‌آید:

۱۰- برای تصفیه‌ی هوا درون فضایپماها از واکنش $2\text{Li}_2\text{O}_{2(aq)} + 2\text{CO}_{2(g)} \rightarrow 2\text{Li}_2\text{CO}_{3(aq)} + \text{O}_{2(g)}$ استفاده می‌کنند.

۱۱- برای تهیه‌ی محلولی با غلظت معین، طبق مراحل زیر پیش می‌رویم:

۱. اندازه‌گیری جرم ماده
۲. حل کردن ماده در آب

۳. انتقال محلول به درون بالن حجمی و افزایش آب درون آن
۴. افزودن آب بیشتر و تکان دادن بالون به منظور همگن سازی
۵. افزودن آب به درون بالون تا رسیدن سطح آب به خط نشانه (به حجم رساندن)

۱۲- برای تهیه‌ی محلول‌های رقیق می‌توان از رقیق کردن محلول‌های غلیظ‌تر استفاده کرد برای این کار (یعنی برای تهیه‌ی محلولی با غلظت معین به روش رقیق کردن حجم معینی از یک محلول غلیظ)، طبق مراحل زیر پیش می‌رویم:

۱. برداشتن حجم معینی از محلول غلیظ
۲. انتقال آن حجم به درون یک بالن حجمی
۳. افزایش آب تا خطا نشانه و سپس تکان دادن بالون به منظور همگن سازی محلول تهیه شده

۴. انتقال محلول تهیه شده به ظرف مناسب چهت نگهداری

۱۳- نقره برمید یکی از ترکیب‌های الکترونیکی و نیز در سلول‌های خورشیدی به کار می‌برند، از واکنش زیر به دست می‌آید.

۱۴- سیلیسیم خالصی را که در تراشه‌های الکترونیکی و نیز در سلول‌های خورشیدی به کار می‌برند، از واکنش زیر به دست می‌آید:

$$\text{SiCl}_4(l) + 2\text{Mg}_{(s)} \rightarrow \text{Si}_{(s)} + 2\text{MgCl}_{2(s)}$$

تمام شد...